

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ
BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA VÝTVARNÝCH UMĚNÍ
ATELIÉR SOCHAŘSTVÍ 1

FACULTY OF FINE ARTS
STUDIO OF SCULPTURE 1

RELIÉFY

RELIEFS

DIPLOMOVÁ PRÁCE

MASTER'S THESIS

AUTOR PRÁCE
AUTHOR

BcA. MONIKA HORČICOVÁ

VEDOUCÍ PRÁCE
SUPERVISOR

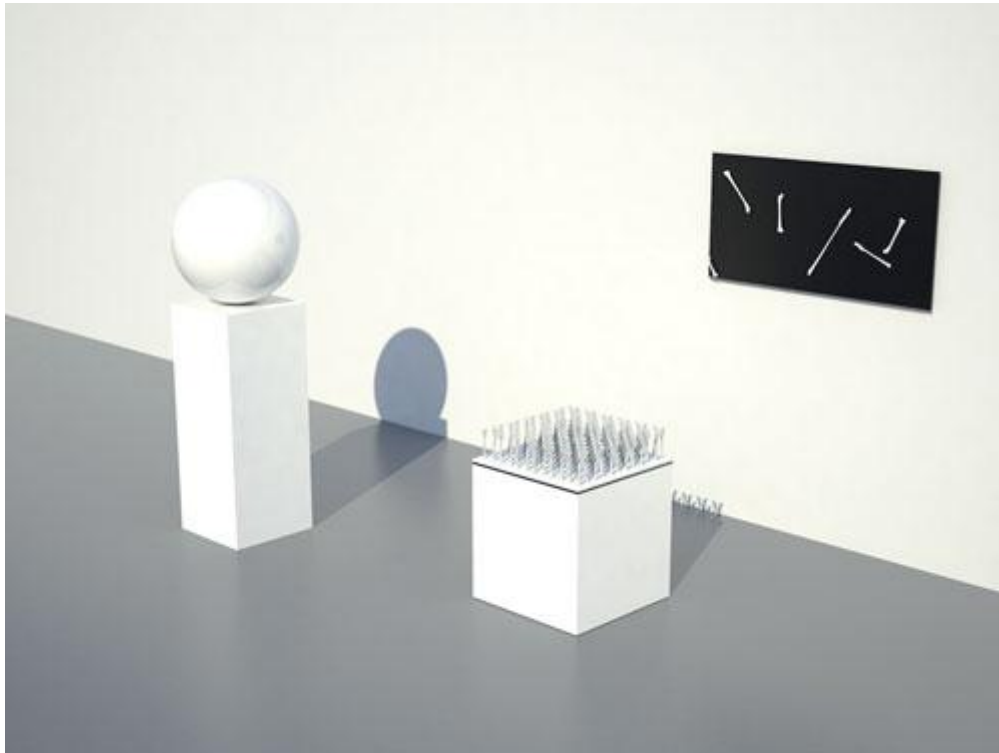
prof. akad. soch. MICHAL GABRIEL

OPONENT

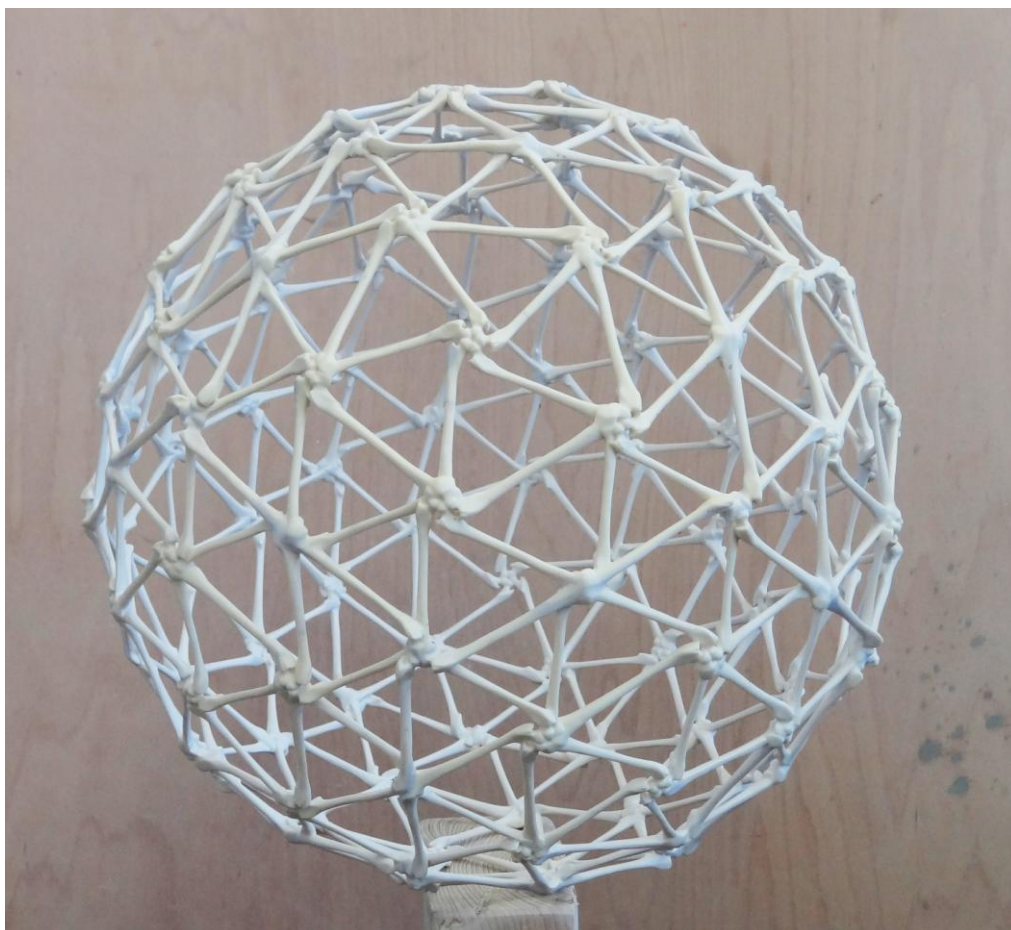
prof. PhDr. JAN SEDLÁK, CSc.

BRNO 2014

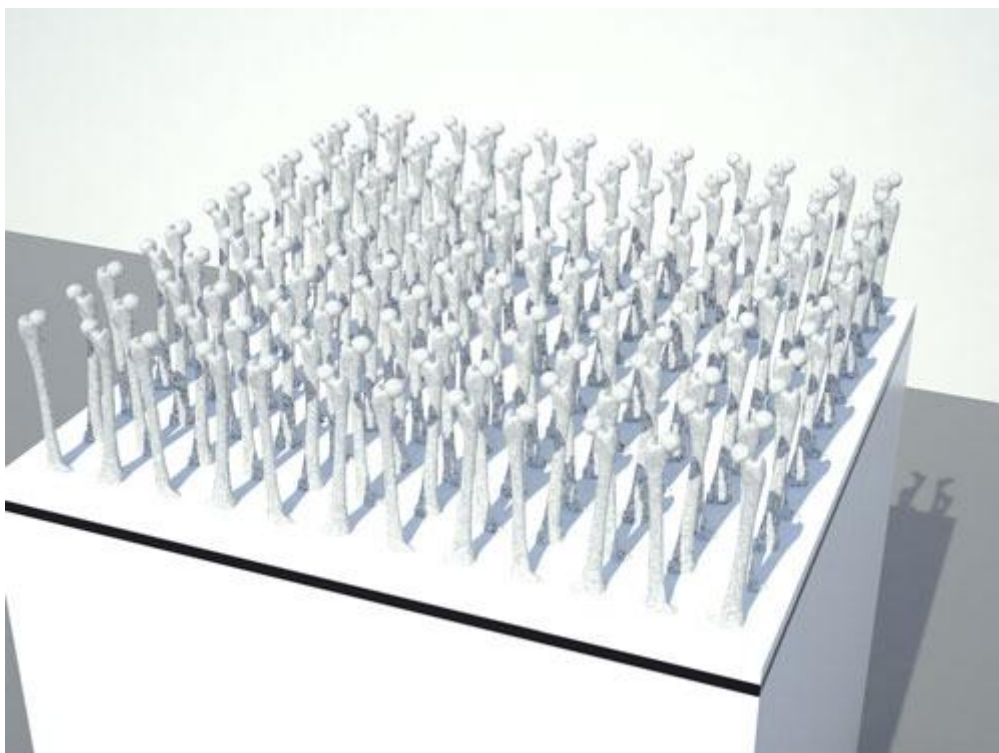
OBRAZOVÁ DOKUMENTACE

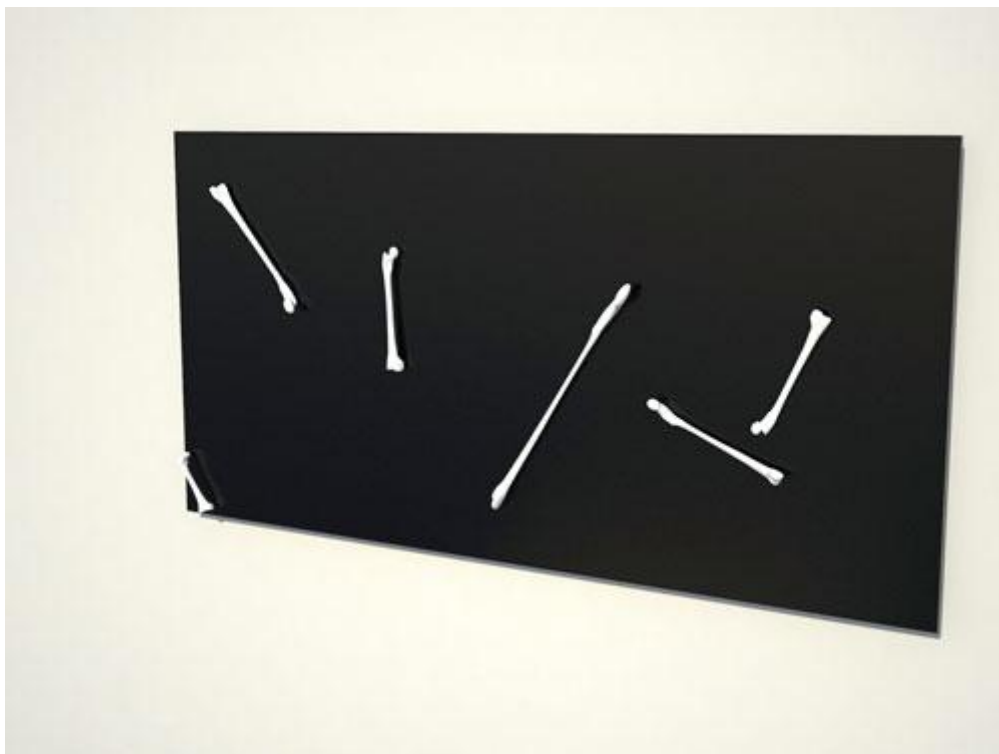
Prostorová vizualizace:
Reliéfy, kombinovaná technika, 2014

Reliéf č. 1., polyuretanová pryskyřice, 3D tisk, 50 x 50 x 50 cm, 2014

Reliéf č. 2, lukopren N super, 12 x 50 x 50 cm, 2014

Reliéf č. 3, silikon, 50 x 150 x 2 cm, 2014

PÍSEMNÁ OBHAJOBA

Tato magisterská praktická závěrečná práce tvoří 3 reliéfní objekty seskládané ze zmenšených prvků lidské kostry. Omezila jsem se pouze na kost stehenní, která mi nejlépe vyhovovala pro tento způsob tvorby.

První reliéfní objekt úzce navazuje na mou předchozí tvorbu. Je to pevná geodetická struktura, která je tvořena z kostí, aplikovaná na kouli. V tomto objektu je jasně definovaný přesný tvar bez možnosti osobního zásahu v procesu tvorby. Jak byl vytvořen v 3D programu, tak vypadá i podoba ve skutečnosti. Lze vnímat v této kosterní kouli vnitřní touhu po dokonalosti. Inspiračním zdrojem byl americký architekt Richard Buckminster Fuller a jeho princip geodetických kopulí. Také Matthew Day Jackson pracoval s geodetickou strukturou a také s kosterním prvkem, a však ho postupně redukoval. V historii jsou samozřejmě jisté konotace s kostnicí v Sedlci u Kutné Hory, také se zde nabízí vnímání kulovitého objektu jako „bubliny“ lze si tedy tuto kosterní sochu vyložit jako alegorii krátkosti života vycházející z latinského přísloví Homo bulla est (Člověk je jen bublina).

Druhý reliéfní objekt je také ohraničen geometrií a pracuje s jistým řádem opakováním segmentu, který je vyskládán do daných předem vypočítaných mezer. V tomto řádu však nalézt jisté odchylky v chování jednotlivých femurů a to díky použití měkčího materiálu k výrobě kostí. Tyto odchylky nelze v žádném 3D programu předpovědět. Na rozdíl od předchozího objektu je divákovi přístupnější - může si ho osahat. Kosti a jejich primární vnímání jako symbolu smrti se pomalu vytrácí. Je zde patrný vliv Claese Oldenburger (1929) a jeho soft sculpture, ale jen po stránce vizuálního vnímání práce.

Třetí reliéf je obdélníkového tvaru umístěného na stěnu. Tvar kosti stehenní se zde již úplně vytrácí. Stává se abstraktní formou. Kosti jsou odlity z ještě měkčího silikonového materiálu, který jim propůjčuje specifické vlastnosti. Do tohoto reliéfu může divák přímo zasahovat - jednotlivé femury obsahují vždy po dvou magnetech a proto lze s nimi

neomezeně pohybovat po kovové desce. Největší podobnost můžeme zpozorovat v s *Gumičkovým obrazem* (2011) od Milana Caise (1974).

Tento soubor prací se může na první pohled působit poněkud nesouvisle avšak podíváme-li se pozorněji, zjistíme jak jeden objekt vychází z toho druhého a ten následující by nevznikal bez předchozího.

V budoucnosti by bylo určitě zajímavé pracovat v reálné velikosti změkčených kostí, které by se také daly různě natahovat. Lépe by se tak mohl pojednávat prostor, ve kterém by se instalovaly.